

Sahte Aşıklar

— muzaffer--te · 25 Ağustos 2010

SAHTE ÂŞIKLAR

Sükuti ihlal edip, aşkı inkâr edişler
Mehtapsız gecelerin, karanlık çığlığdır
Masum gönüller yakıp, severken terk edişler
Bestesiz heceler, bir anlık çığlığdır

Meşhur bir meseldir ki, ilk heyecan yalanken
Arzuların hırsıyla, ömür aşka yakılır
İhsanı maraz olmuş, sevgi arda kalanken
Saf gönüller haince, bühtan'a bırakılır

Murada erdiği gün, son bir anla biterken
Güne karanlık çöker, başlarken eyvahları
Bîtab olup bekleme, son hüsrarla biterken
Bir daha gelmeyecek, o mutlu sabahları

Çırpınışlar beyhude, bahtiyarlık gelmeden
Bir daha güneş doğmaz, biter gönül sefası
Gönüller yorgun düşer, ihtiyarlık gelmeden
Mutluluğa kan doğrar, başlar şeytan cefası

Nefretin Fidanları, Gönülde kök saldıkça
Hani nerde dostluğun, vefanın eli artık
Gül yüzlü masum gibi, hele haklı kaldıkça
Kin kusarken gözleri, sanki başka yaratık

Sevda büyülü lafmış, zaman akıp giderken
İnsanın derunun da, kuduruyor masum sır
Aşkımın derken bile, gece gündüz hak yerken
Aşk deccalı kan kusar, sanki belalı asır

Bu kurtlar sofrasında, acizler olur heder
Doldukça unutulur, kasalar ve torbalar
Hani sevda çiçeğin, can dediğin nereder

Soydukça soymadalar, aşk hırsızı zorbalara

Muzaffer TEKBIYIK

Bühtan. İftira

Bî'Âp. kuvvetsiz

Sükuti. Sessiz kalma